

каже, че учението, което носи, ще имъ донесе подобрение? Тъй веднага ще му кажатъ: докажи! Пакъ ще се подигне въпросътъ: хлѣбъ, хлѣбъ! — Нищо новече. Жито трѣбва? Всѣки градъ трѣбва да се храни. Най-първо икономическиятъ въпросъ ще изпъкне на сцената, но той не е сѫществениятъ. За да се създаде единъ паразодъ, не зависи ли отъ степента на културата на човѣка и отъ неговото знание? Този паразодъ напълно ще зависи отъ основа знание, което човѣкъ прилага въ построяването на кораба. Колкото този човѣкъ е по-далновиденъ, толкова и неговиятъ корабъ ще биде по-хубавъ. Колкото неговата интелигентностъ е по-слаба, толкова и корабътъ ще биде по-слaby; и като влѣзе въ морето, всички икономически условия ще се сложатъ тѣй, че всички провизии ще се развалиятъ, и възможно е тогава човѣкъ, при всичкото изобилие на тѣзи припаси да не може да се ползува. Най-послѣдниятъ казвамъ: философията не е тамъ; дали единъ човѣкъ е богатъ, или не. Но, питамъ: този богатъ човѣкъ използувалъ ли е богатството си тѣй, както требва, или не? Три положения има, въ които богатиятъ човѣкъ трѣбва да използува богатството си. Първото положение: да го използува като индивидъ за себе си, това му се налага. Второто положение да го иждиви за обществото и третото положение да го иждиви за Бога. Добрѣ, ако този човѣкъ се намира въ първото положение, иска да иждиви богатството за себе си, той ще срещне известни ограничения. Заприимѣръ, ако неговиятъ стомахъ е разваленъ, той не ще може да яде. Иска му се печена кокошка, иска му се 4-5 килца 10-годишно винце „малага“, донесено отъ Испания. даватъ му всичко това, не може